

Wtorek, 12 kwietnia 2016 r.

P8_TA(2016)0108

Rola UE w ramach międzynarodowych instytucji i organów finansowych, walutowych i regulacyjnych

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 kwietnia 2016 r. w sprawie roli UE w ramach międzynarodowych instytucji i organów finansowych, walutowych i regulacyjnych (2015/2060(INI))

(2018/C 058/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając zasadę lojalnej współpracy między Unią a państwami członkowskimi, zapisaną w art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
  - uwzględniając art. 121 i 138 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
  - uwzględniając protokół nr 14 do TFUE w sprawie Eurogrupy,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 października 2010 r. zawierającą zalecenia dla Komisji dotyczące poprawy zarządzania gospodarką i ram stabilności Unii, w szczególności w strefie euro ⁽¹⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 maja 2011 r. w sprawie UE jako podmiotu na scenie globalnej: jej rola w organizacjach wielostronnych ⁽²⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2011 r. w sprawie zarządzania gospodarką na szczeblu światowym ⁽³⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 czerwca 2015 r. w sprawie przeglądu ram zarządzania gospodarczego: sytuacja obecna i wyzwania ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 lipca 2015 r. w sprawie tworzenia unii rynków kapitałowych ⁽⁵⁾,
  - uwzględniając sprawozdanie przedstawione w dniu 25 lutego 2009 r. przez grupę wysokiego szczebla ds. nadzoru finansowego w UE (sprawozdanie de Larosièrè'a),
  - uwzględniając sprawozdanie pięciu przewodniczących z czerwca 2015 r. wzywające do konsolidacji zewnętrznej reprezentacji strefy euro,
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinię Komisji Spraw Konstytucyjnych (A8-0027/2016),
- A. mając na uwadze, że stabilność systemu finansowego będąca warunkiem właściwego przydziału zasobów z korzyścią dla wzrostu i zatrudnienia jest światowym dobrem publicznym;
- B. mając na uwadze, że rosnące współzależności między gospodarkami na świecie powodują, że konieczne jest dążenie do coraz bardziej globalnych form zarządzania;

⁽¹⁾ Dz.U. C 70 E z 8.3.2012, s. 41.

⁽²⁾ Dz.U. C 377 E z 7.12.2012, s. 66.

⁽³⁾ Dz.U. C 131 E z 8.5.2013, s. 51.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0238.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0268.

Wtorek, 12 kwietnia 2016 r.

- C. mając na uwadze, że gdy UE nie jest w stanie przemawiać jednym głosem w instytucjach i organach międzynarodowych, wszystkie stanowiska europejskie powinny być skoordynowane tak, by dążyły do ukształtowania globalnego ładu zgodnego z celami i wartościami zawartymi w traktatach UE;
- D. mając na uwadze, że UE powinna przyczynić się do tworzenia demokratycznych ram służących rozwiązywaniu globalnych problemów;
- E. mając na uwadze, że współpraca na szczeblu światowym może prowadzić do rozmycia i braku odpowiedzialności ze szkodą dla demokracji; mając na uwadze, że parlamenty narodowe i Parlament Europejski nie mogą być zredukowane do roli organów posłusznie zatwierdzających decyzje, lecz muszą być aktywnie i w pełni zaangażowane w cały proces decyzyjny;
- F. mając na uwadze, że istniejące organizacje i organy międzynarodowe o własnych strukturach zarządzania i kompetencjach działania były w przeszłości tworzone w reakcji na określone sytuacje; mając na uwadze, że doprowadziło to do skomplikowania, a czasami i do dublowania zadań oraz do powstania systemu, który może być nieprzejrzysty i w którym brakuje ogólnej koordynacji;
- G. mając na uwadze, że art. 42 Karty praw podstawowych i rozporządzenie (WE) nr 1049/2001⁽¹⁾, w myśl których każdy obywatel Unii ma prawo dostępu do dokumentów, powinny mieć zastosowanie do instytucji i jednostek organizacyjnych Unii uczestniczących w organizacjach i organach międzynarodowych;
- H. mając na uwadze, że zgodnie z traktatami wszyscy obywatele Unii oraz osoby fizyczne i prawne zamieszkujące lub posiadające siedziby w państwie członkowskim mają prawo dostępu do dokumentów instytucji, organów, biur i jednostek organizacyjnych Unii, niezależnie od środka przekazu (art. 42 Karty praw podstawowych); mając na uwadze, że stopień przejrzystości powinien mieć zastosowanie do instytucji i jednostek organizacyjnych Unii uczestniczących w organizacjach i forach międzynarodowych, w szczególności w przypadku ustalania zasad mających wpływ na obywateli Unii;
- I. mając na uwadze, że różnorodność struktur prawnych oraz zasad finansowania i funkcjonowania międzynarodowych organizacji i organów ekonomicznych⁽²⁾ sprawia, że trudno monitorować ich całokształt, a przecież spójność w procedurach finansowych i operacyjnych ma podstawowe znaczenie dla zapewnienia ogólnoświatowych równych warunków działania; mając na uwadze, że Międzynarodowy Fundusz Walutowy (MFW) i Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) są prawdziwymi organizacjami międzynarodowymi stworzonymi na mocy konwencji, mającymi licznych członków i wielorakie zadania, podczas gdy przykładowo grupa G-20, Komitet Ekonomiczno-Finansowy i Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego to skupiające ograniczoną liczbę państw nieformalne gremia publiczne (znaczenie niektórych z nich wzrosło w wyniku kryzysu), a Międzynarodowa Organizacja Komisji Papierów Wartościowych (IOSCO), Międzynarodowe Stowarzyszenie Organów Nadzoru Ubezpieczeniowego (IAIS), Międzynarodowa Organizacja Organów Nadzoru Emerytalnego (IOPS) i Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (RMSR) to prywatne stowarzyszenia o charakterze technicznym i branżowym, w których uczestniczą w większym lub mniejszym stopniu zainteresowane sektory;
- J. mając na uwadze, że dochodzi już do nieformalnych kontaktów między Parlamentem Europejskim a niektórymi z tych organizacji i organów, lecz nie są one systematyczne;
- K. mając na uwadze, że przejrzystość jest ważna z punktu widzenia demokracji, lecz należy odpowiednio uwzględnić ochronę rynkowych danych szczególnie chronionych;

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

⁽²⁾ Bank Rozrachunków Międzynarodowych, Grupa Specjalna ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF) oraz Światowa Organizacja Handlu (WTO) również zajmują się tworzeniem przepisów; Konferencja Narodów Zjednoczonych do spraw Handlu i Rozwoju (UNCTAD) odgrywa ważną rolę w globalnym zarządzaniu gospodarczym; Afrykański Bank Rozwoju (ADB), Azjatycki Bank Rozwoju (ADB), Karaibski Bank Rozwoju (CDB), Zachodnioafrykański Bank Rozwoju (WADB), Międzyamerykański Bank Rozwoju (IDB), Międzyamerykańska Korporacja Inwestycyjna (IIC), Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju (EBOR), Bank Rozwoju Rady Europy (CEB), Grupa Banku Światowego, Międzynarodowy Bank Odbudowy i Rozwoju (IBRD), Międzynarodowe Stowarzyszenie Rozwoju (IDA), Międzynarodowa Korporacja Finansowa (MKF) oraz Wielostronna Agencja Gwarancji Inwestycyjnych (MIGA) wspierają finansowanie współpracy na rzecz rozwoju;

Wtorek, 12 kwietnia 2016 r.

- L. mając na uwadze, że kryzys sprawił, iż grupa G-20 opracowała światowy plan obejmujący skuteczny zestaw konkretnych reform, lecz że w dalszej perspektywie dla jej legitymacji konieczne jest działanie w prawdziwie wielostronnych i demokratycznych ramach;
- M. mając na uwadze, że role banków i rynków w finansowaniu gospodarki różnią się w zależności od państwa;
- N. mając na uwadze, że kryzys gospodarczy i finansowy, który zaczął się w 2008 r., uwidocznił rażąco brak globalnego zarządzania gospodarczego i finansowego; mając na uwadze, że istnieje wiele zagadnień makroekonomicznych wymagających większej koordynacji, szczególnie w dziedzinie polityki podatkowej; mając zatem na uwadze, że wspólnym celem wszystkich zainteresowanych stron powinno być opracowanie kompleksowych ram zapewniających stabilność finansową oraz spójność na ogólnoswiatowym i lokalnym poziomie;
- O. mając na uwadze, że stworzenie nowych organów nadzorczych nie powinno automatycznie oznaczać zwiększenia liczby przedstawicieli UE, co może zrodzić sytuacje zagrażające demokracji, takie jak większe prawdopodobieństwo blokowania mniejszości i niepokój wśród partnerów UE;
- P. mając na uwadze, że MFW postanowił włączyć renminbi do koszyka walut składających się na specjalne prawo ciągnięcia MFW; mając na uwadze, że skutkowało to zmniejszeniem udziału euro i funta, jednak nie zmieniło sytuacji dolara amerykańskiego; mając na uwagę, że wypukła to potrzebę silniejszego głosu europejskiego;
1. stwierdza potrzebę zacieśnienia współpracy regulacyjnej na szczeblu światowym, realizowanej przy znaczącym udziale PE;
  2. wyraża zaniepokojenie brakiem spójności, którego przyczyną jest rozdrobnienie i wielość organizacji i organów, oraz opóźnieniami we wdrażaniu przepisów i wytycznych uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym;
  3. domaga się doprecyzowania właściwości każdej z organizacji lub organu oraz sposobów jej funkcjonowania i źródeł pochodzenia ich finansowania, w tym dobrowolnych wkładów finansowych, podarunków i darowizn, w celu wykluczenia partykularnych interesów i zapewnienia zgodności tych decyzji z prawem;
  4. apeluje o większą spójność i koordynację polityki w globalnych instytucjach poprzez wprowadzenie kompleksowych standardów legitymacji demokratycznej, przejrzystości, odpowiedzialności i uczciwości; uważa, że powinno to dotyczyć m. in.:
    - kontaktów z obywatelami (np. publiczny dostęp do dokumentów, otwarty dialog z różnymi zainteresowanymi stronami, ustanowienie obowiązkowych rejestrów przejrzystości i przepisów dotyczących przejrzystości spotkań z grupami interesu);
    - wewnętrznych przepisów (np. dobór personelu na podstawie umiejętności, należyte zarządzanie finansami, zapobieganie konfliktom interesów);
  5. uważa, że niedostateczna reprezentacja krajów najsłabiej rozwiniętych w większości międzynarodowych instytucji i organów finansowych, walutowych i regulacyjnych prowadzi do braku równowagi, a w konsekwencji rodzi ryzyko nieodpowiedniego zajmowania się kwestiami związanymi z nierównościami lub z finansowaniem dla najbiedniejszych krajów;
  6. uważa, że niezależnie od zmniejszenia geograficznych dysproporcji w reprezentacji mogłoby zostać zwiększony udział w procesach konsultacyjnych w ramach międzynarodowych dyskusji dotyczących organów finansowych, walutowych i regulacyjnych pewnych zainteresowanych stron, a mianowicie społeczeństwa obywatelskiego, MŚP, przedstawicieli konsumentów oraz pracowników; uważa, że obowiązkiem tych organów i stron jest działanie na rzecz poprawy tej sytuacji;

Wtorek, 12 kwietnia 2016 r.

7. uważa, że UE powinna zracjonalizować i skodyfikować swoją reprezentację w międzynarodowych organizacjach i organach, aby zwiększyć przejrzystość, uczciwość i odpowiedzialność udziału Unii w tych organach, jej wpływy i propagowanie jej wyborów ustawodawczych będących owocem procesu demokratycznego; ponadto uważa, że UE powinna stać się bardziej proaktywnym podmiotem globalnym zapewniającym wypełnienie w przyszłości zobowiązań podjętych przez grupę G-20, takich jak transformacja działalności kredytowej instytucji niebędących bankami, przeprowadzenie reform dotyczących instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, rozwiązanie problemu ryzyka systemowego oraz dopilnowanie, by rosnące zagrożenia dla globalnej gospodarki zostały uwzględnione w planach działania odpowiednich instytucji ogólnosiwiatowych;
8. wzywa europejskie podmioty do skupiania się w większym stopniu na globalnej konkurencyjności sektorów finansowych UE w ramach kształtowania polityki na poziomie europejskim i międzynarodowym;
9. przypomina, że UE powinna dążyć do pełnego członkostwa w międzynarodowych instytucjach gospodarczych i finansowych, jeżeli nie zostało jej ono jeszcze przyznane, a byłoby to właściwe rozwiązanie (np. w przypadku OECD i MFW); wzywa właściwe międzynarodowe instytucje gospodarcze i finansowe, by wprowadziły w swoich dokumentach założycielskich wszelkie zmiany niezbędne do umożliwienia UE pełnego udziału w ich pracach;
10. uważa za szkodliwe dla Unii sytuacje, gdy przedstawiciel któregoś z państw członkowskich lub jakichś organów krajowych zajmuje na forum światowych organizacji i organów stanowiska sprzeczne z europejskimi decyzjami ustawodawczymi lub regulacyjnymi podjętymi demokratycznie większością głosów; wzywa do zwiększenia koordynacji między tymi przedstawicielami oraz do poprawy jej skuteczności, na przykład poprzez bardziej wiążące mechanizmy;
11. podkreśla konieczność ponoszenia przez Komisję bardziej bezpośredniej odpowiedzialności wobec obywateli, kiedy reprezentuje ona całą Unię w organie międzynarodowym lub organizacji międzynarodowej bądź monitoruje prywatny organ branżowy; podkreśla znaczenie roli Parlamentu w tym procesie;
12. uważa, że priorytety organizacji i ich grup roboczych powinny zostać doprecyzowane i formalnie określone; jest zdania, że systematyczne sięganie po zasadę konsensusu nie tylko może spowalniać tempo debat, lecz również osłabiać wymowę zaleceń, oraz że skład organizacji musi odzwierciedlać ich różnorodność pod względem finansowym, gospodarczym i nadzorczym;
13. podkreśla potrzebę przeprowadzania ocen ex ante w ramach opracowywania polityk regulacyjnych, nadzorczych oraz innych polityk sektora finansowego na poziomie globalnym; uważa, że takie oceny nie naruszają prerogatyw politycznych współprawodawców;
14. uważa, że wdrażanie zaleceń przez poszczególne państwa uczestniczące w procesie jest wciąż niewystarczające, by stworzyć ogólnosiwiatowe równe warunki działania;
15. zauważa, że Rada Stabilności Finansowej przystępuje obecnie do opracowania standardów w sektorze ubezpieczeń; uznaje, że Międzynarodowe Stowarzyszenie Organów Nadzoru Ubezpieczeniowego (IAIS) odgrywa kluczową rolę w globalnej polityce dotyczącej ubezpieczeń, ale podkreśla, że zaangażowanie Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) przyczyniłoby się do wzmocnienia udziału europejskiej wiedzy eksperckiej w zakresie ubezpieczeń i zapobiegłoby ewentualnej sprzeczności standardów opracowywanych na poziomie ogólnosiwiatowym z logiką wypracowaną uprzednio przez UE;
16. wyraża zadowolenie z pracy wykonanej przez OECD w sprawach podatkowych, a zwłaszcza z projektu dotyczącego erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków (BEPS) opracowanego przez OECD/G-20; uważa, że monitorowanie jego realizacji stanowi kolejne wyzwanie; podkreśla, że współpraca między Komisją a państwami członkowskimi będącymi członkami Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniądzy (FATF) wymaga usprawnienia, by głos UE został usłyszany;
17. pozytywnie ocenia wolę prezesa EBC, aby dalej współpracować z Parlamentem w odniesieniu do roli EBC w kwestiach dotyczących bankowości, zwłaszcza w ramach globalnych organów ustalających normy, takich jak Rada Stabilności Finansowej;
18. przyjmuje z zadowoleniem ustalenia organizacyjne przyjęte przez państwa strefy euro będące członkami Azjatyckiego Banku Inwestycji Infrastrukturalnych, których rezultatem jest jedno miejsce w zarządzie dla przedstawiciela wszystkich tych państw strefy euro;

Wtorek, 12 kwietnia 2016 r.

19. wysuwa zatem następujące propozycje:

- zachęca Komisję Europejską do zainspirowania się najlepszymi istniejącymi praktykami na poziomie europejskim i krajowym w celu zredagowania europejskiego kodeksu postępowania dotyczącego przejrzystości, uczciwości i odpowiedzialności, którego celem będzie pokierowanie działaniami przedstawicieli UE w organizacjach i organach międzynarodowych; wzywa do ścisłego włączenia Parlamentu w proces przygotowywania projektów;
- podkreśla w szczególności swoje obawy dotyczące statusu, finansowania i funkcjonowania wyżej wspomnianych organizacji i organów, ich współpracy z organami publicznymi, zainteresowanymi stronami i opinią publiczną, komunikowania i dostępu do ich dokumentów; zwraca uwagę na potrzebę zagwarantowania sprawiedliwej równowagi interesów, włącznie z organizacjami pozarządowymi posiadającymi odpowiednią wiedzę techniczną oraz środki finansowe, aby uczynić głos społeczeństwa obywatelskiego lepiej słyszalnym;
- wzywa europejskie instytucje i jednostki organizacyjne, jak również państwa członkowskie, do promowania odpowiedzialności wszystkich europejskich przedstawicieli wobec demokratycznie wybranych organów;
- domaga się przyjęcia porozumienia międzyinstytucjonalnego w celu sformalizowania „dialogu finansowego”, który ma zostać zorganizowany z Parlamentem Europejskim w celu ustalenia wytycznych dotyczących przyjmowania i spójności stanowisk europejskich przed ważnymi negocjacjami na szczeblu światowym, gwarantujących dyskusję nad takimi stanowiskami oraz ich znajomość ex ante oraz zapewniających działania następcze, przy czym Komisja miałaby za zadanie regularne zdawanie sprawy ze stosowania tych wytycznych i z kontroli; proponuje, by do udziału zostały zaproszone instytucje europejskie, państwa członkowskie oraz w miarę potrzeby osoby zarządzające zainteresowanymi organizacjami międzynarodowymi; uważa, że cykliczność i format tego dialogu (publicznego lub za zamkniętymi drzwiami) powinny być ustalone w pragmatyczny sposób; uważa, że konieczny jest również aktywny udział parlamentów krajowych, na odpowiednim dla nich poziomie, polegający na kontroli stanowisk przyjętych przez przedstawicieli danych państw członkowskich;
- uważa, że te bardziej szczegółowe wytyczne mogłyby zostać uzupełnione proaktywnymi rezolucjami zawierającymi wskazówki, które Parlament przyjmowałby z odpowiednią częstotliwością i w których przedstawiałby swoje stanowisko w sprawie ogólnego kierunku polityki;
- w dziedzinach, w których Parlament Europejski jest wraz z Radą współprawodawcą, dialog ten służyłby określeniu mandatu negocjacyjnego jednoczącego europejskie stanowiska wokół wyborów ustawodawczych podjętych większością głosów lub pozbawionego niespójności z będącym w trakcie przyjmowania prawodawstwem;
- wzywa przedstawicieli europejskich do poświęcenia szczególnej uwagi w ramach międzynarodowych negocjacji kwestii spójności międzynarodowych standardów/wymogów z obowiązującym prawodawstwem UE oraz kwestii zgodności, aby stworzyć równe warunki działania na szczeblu międzynarodowym;
- domaga się zwiększenia odpowiedzialności Komisji przed Parlamentem Europejskim przez usprawnienie procesu zajmowania stanowiska przez UE na posiedzeniach grupy G-20 w dziedzinach polityki dotyczących zatrudnienia, energii, handlu, rozwoju i zwalczania korupcji;
- wzywa państwa członkowskie do bezzwłocznego zastosowania postanowień dotyczących lojalnej współpracy;
- wzywa państwa członkowskie do zaakceptowania reprezentacji unii bankowej w Bazylejskim Komitecie Nadzoru Bankowego za pośrednictwem jednolitego mechanizmu nadzorczego;
- wzywa Komisję do uwzględnienia w programie prac zewnętrznego wymiaru ekonomicznych i finansowych przepisów, tzn. pracy przewidywanej w międzynarodowych instytucjach finansowych oraz, w celu zwiększenia spójności polityki wewnętrznej, powołania grupy roboczej ds. globalnego zarządzania gospodarką i instytucji finansowych;

Wtorek, 12 kwietnia 2016 r.

- zauważa inicjatywę Komisji, by stopniowo zbliżyć się ku jednej reprezentacji strefy euro w MFW; uważa, że należy tego dokonać bez uszczerbku dla idei jednej grupy dla całej Unii Europejskiej w dłuższej perspektywie;
  - zwraca uwagę, że zgodnie z protokołem nr 14 do traktatu za ściślejszą koordynację między państwami członkowskimi strefy euro odpowiada Eurogrupa, która ma tymczasowy i nieformalny charakter w oczekiwaniu na moment, gdy euro stanie się walutą wszystkich państw członkowskich Unii; uważa, że można by było zwiększyć przejrzystość i odpowiedzialność Eurogrupy; uważa, że zgodnie z rezolucją Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2012 r. ⁽¹⁾, w którym sformułowane są stopniowe zalecenia dotyczące tworzenia unii bankowej, gospodarczej, fiskalnej i politycznej, należy znaleźć bardziej formalne i trwałe rozwiązanie; przypomina, że niezależna rola komisarza europejskiego do spraw gospodarczych i walutowych powinna zostać wzmocniona oraz powinny jej towarzyszyć silne mechanizmy odpowiedzialności zarówno wobec Parlamentu, jak i Rady;
  - uważa, że z jedynym wyjątkiem MFW w kolejnych latach należy wdrożyć stopniowe doskonalenie reprezentacji UE, w pierwszej kolejności przez zwiększenie koordynacji, a następnie, po dokonaniu oceny, przez unifikację miejsc; uważa, że członkostwo w takich organizacjach i organach powinno być przydzielane na podstawie odpowiednich kompetencji instytucji UE oraz europejskich urzędów nadzoru, Rady/Eurogrupy i organów krajowych; jest zdania, że UE powinna jednocześnie pracować nad ewolucją funkcjonowania tych organizacji i organów, by przejść od uzgadnianych stanowisk do ważonego systemu głosowania większością głosów;
  - podkreśla, że Komisja, Rada oraz w stosownych przypadkach Eurogrupa są zobowiązane do zwiększania koordynacji dzięki posiedzeniom przygotowawczym; uważa, że konieczne jest utworzenie nowych, doraźnych grup roboczych Rady na wzór Komitetu Ekonomiczno-Finansowego (EFC), grupy roboczej ds. MFW (SCIMF), Grupy Roboczej Eurogrupy (EWG) oraz Komitetu Polityki Gospodarczej (EPC);
  - wzywa do przeprowadzenia kompleksowej oceny dwóch oddzielnych miejsc przyznanych obecnie prezydencji Rady Europejskiej i prezydencji Komisji w grupie G-20, aby określić, do jakiego stopnia to ustalenie osłabia wiarygodność UE na zewnątrz, w szczególności biorąc pod uwagę istnienie jednolitego rynku usług finansowych; uważa, że aby zachęcić państwa członkowskie reprezentowane indywidualnie do zbliżenia stanowisk, można rozważyć różne udoskonalenia, które powinny pomóc w osiągnięciu skutecznej koordynacji przed posiedzeniami oraz sprzyjać silnemu głosowi europejskiemu na posiedzeniach;
  - wzywa instytucje europejskie i państwa członkowskie do sprzyjania opracowaniu planu działań na rzecz utworzenia opartej na postanowieniach traktatu światowej organizacji finansowej, zgodnie z zaleceniami zawartymi w sprawozdaniu de Larosièrè'a, wyposażonej w szerokie kompetencje w zakresie wydawania zaleceń, negocjowania minimalnych wiążących norm, wielostronnych mechanizmów rozstrzygnięcia sporów oraz, w stosownych przypadkach, nakładania sankcji; uważa, że zdobyte doświadczenia, w szczególności w sektorze handlu dzięki WTO, mogłyby zostać wykorzystane do ustanowienia wyżej wspomnianych wielostronnych mechanizmów rozstrzygnięcia sporów; podkreśla, że proponowana organizacja powinna podlegać najwyższym standardom przejrzystości i odpowiedzialności;
  - jest zdania, że Komisja powinna otrzymać wyraźny mandat do wspierania nowych bodźców w zakresie promocji multilateralizmu w odniesieniu do współpracy międzynarodowej w sprawach finansowych, monetarnych i regulacyjnych;
  - wzywa Komisję do zadbania o to, by wszelkie wnioski ustawodawcze UE dotyczące spraw finansowych stanowiły uzupełnienie działań podejmowanych na szczeblu ogólnoświatowym;
20. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2012 r. zawierająca zalecenia dla Komisji dotyczące sprawozdania przewodniczących Rady Europejskiej, Komisji Europejskiej, Europejskiego Banku Centralnego i Eurogrupy pt. „W kierunku faktycznej unii gospodarczej i walutowej” (Dz.U. C 419 z 16.12.2015, s. 48).